

**U C H W A Ł A Nr XLVI/424/2014
RADY GMINY CZARNY DUNAJEC
z dnia 24 października 2014 roku**

w sprawie: **rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy.**

Działając na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. 2013. poz 594 ze zmianami) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U z 2013 r. poz. 267 ze zmianami),

Rada Gminy w Czarnym Dunajcu u c h w a ł a co następuje:

§ 1

Uznaje **za niezasadną** skargę Pani Grażyny Bukowskiej na bezczynność Wójta Gminy Czarny Dunajec, skierowaną do Rady Gminy przez Urząd Wojewódzki w Krakowie w dniu 25 września 2014 r. - z powodów zawartych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy do poinformowania skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Pani Grażyna Bukowska w lipcu 2013 r, podczas przyjęcia granic nieruchomości sąsiedniej, uzyskała informację, że przez jej działkę nr 12493/10 położoną w Cichem przebiega droga do Cmentarza przy parafii Św. Józefa Robotnika. Niezwłocznie po tym wydarzeniu wystąpiła do Urzędu Gminy

w Czarnym Dunajcu pismem z dnia 16.07.2013 r. o wypłatę odszkodowania za zajęty grunt, żądając 100 zł za 1 m² gruntu.

Rozpoznanie sprawy rozpoczęto niezwłocznie po jej wpłynięciu. Po sprawdzeniu dostępnych dokumentów geodezyjnych i porównaniu ich z sytuacją na gruncie oraz zasięgnięciu informacji w sołectwie stwierdzono, iż droga do Cmentarza w Cichem Górnem na odcinku ok. 180 m licząc od drogi powiatowej przebiegającej przez Wieś przebiega w innym miejscu, niż to wynika z mapy ewidencyjnej. Droga jest przesunięta i biegnie po trzech prywatnych działkach, z których jedna o pow. 174 m² ujawniona jest w KW nr NS1T/00117481/2 jako własność p. Bukowskiej. Droga jest urządzona tzn. utwardzona i wyasfaltowana. Istniejąca zabudowa świadczy, że droga w obecnych granicach istnieje od kilkadziesiąt lat. Na podstawie zeznań świadków ustalono, że pierwsze nakłady poczynione przez Gminę na tej drodze miały miejsce w 1982 r., kiedy powstał cmentarz w miejscowości Ciche.

Biorąc powyższe pod uwagę, pismem z dnia 2013-08-14 znak: GN.6822.1.2013 tut. Urząd poinformował Panią Bukowską, że ze względu na ponad 30-to letni okres spokojnego, samoistnego posiadania oraz publicznego korzystania z przedmiotowej drogi jako dojazdu do pól i drogi na cmentarz, Gmina nabyła prawo własności terenu zajętego pod drogę poprzez zasiedzenie. W opisanej powyżej sytuacji, kiedy Gmina nabyła już własność przedmiotowego gruntu - wypłata odszkodowania byłaby bezpodstawna. Warto podnieść, iż pozytywne załatwienie wniosku i wypłata odszkodowania p. Bukowskiej mogłaby wywołać lawinę pism o podobnym brzmieniu z terenu całej gminy, żądających wypłaty odszkodowań, pism niebezpiecznych dla finansów gminy i w konsekwencji mogących grozić odpowiedzialnością pracowników Urzędu Gminy realizujących wykonywanie budżetu gminy.

Udzielona skarżącej obszerna odpowiedź nie zadowolili zainteresowanej, która pismem z dnia 14.11.2013 r. ponownie wystąpiła o wypłatę odszkodowania. Podniosła przy tym swoją trudną sytuację materialną. Możliwość polubownego załatwienia sprawy była rozpatrywana na naradzie wewnętrznej kierownictwa Urzędu w grudniu zeszłego roku. Rozważano możliwość nabycia pasa gruntu pod drogą za odszkodowaniem, jednak ze względu na częstość występowania podobnych sytuacji na terenie wszystkich miejscowości Gminy Czarny Dunajec, zrezygnowano z takiej opcji. Stworzenie precedensu z wypłatą odszkodowania za grunty, który właściciele w przeszłości dobrowolnie oddali pod drogi mogłoby spowodować lawinę podobnych roszczeń na niewyobrażalną skalę. Zapadła decyzja o zdecydowanej odmowie wypłaty odszkodowania i skierowania do sądu wniosku o stwierdzenie zasiedzenia. O stanowisku Gminy i podjętych decyzjach Pani Grażyna Bukowska została poinformowana przez Urząd Gminy w kolejnych dwóch pismach znak j.w z dnia 07 stycznia 2014 r. i z dnia 02 luty 2014 r. Równocześnie rozpoczęto gromadzenie dokumentacji niezbędnej do złożenia do sądu wniosku o zasiedzenie. Zlecono sporządzenie dokumentacji geodezyjno-

prawnej tj. projektu podziału, odpisu z księgi wieczystej oraz rejestru gruntów. Zwrócono się do Rady Sołeckiej wsi Ciche o podanie świadków mogących potwierdzić okres zasiedzenia. W tym miejscu pojawiły się pewne trudności, ponieważ osoby, które czynnie uczestniczyły w urządzaniu cmentarza i drogi do niego prowadzącej albo nie żyją, albo przebywają w Stanach Zjednoczonych. Po wielu rozmowach udało się wytypować kilka osób, które posiadają istotne dla sprawy wiadomości i zostaną podane do Sądu w charakterze świadków – w tym ówczesnego proboszcza ks. Jana Nowobilskiego.

W czasie kiedy p. Bukowska wysłała skargę do Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie podnosząc w nim brak odpowiedzi na ostatnie pismo z dnia 6.08.2014 r, oraz skarżąc się na wcześniejsze, w jej ocenie rozmijające się z prawdą pisma Wójta Gminy z dnia 14.08.2013, 07.01. 2014 r. i z dnia 27.02. 2014 r. Urząd Gminy kończył kompletowanie załączników i sporządził wniosek do Sądu Rejonowego w Nowym Targu o nabycie spornego fragmentu drogi w drodze zasiedzenia. Wniosek został złożony do Sądu w dniu 7 października 2014 r. O złożeniu wniosku p. Bukowska została poinformowana pismem z tego samego dnia, do którego została dołączona kserokopia wniosku.

Należy nadmienić, iż opisana wyżej sprawa nie należała do spraw administracyjnych załatwianych w drodze decyzji, w związku z tym przy jej załatwianiu Urząd Gminy nie był związany terminami określonymi w art. 35 i 36 Kodeksu postępowania administracyjnego tj. 30-to i 60-cio dniowym.

Jak wynika z wyżej przedstawionego opisu, sprawa wymagała czasu potrzebnego na dokonanie niezbędnych ustaleń odnośnie spełnienia przesłanek do złożenia wniosku o nabycie części spornej drogi w drodze zasiedzenia, w tym zbadania i uzyskania kopii szeregu dokumentów z sądu i starostwa. Wszystkie czynności zmierzające do załatwienia sprawy były wykonywane bez zbędnej zwłoki. W związku z tym nie zachodzą zarzucane w skardze okoliczności zarzucane przez p. Bukowską takie jak ignorowanie obywatela, lekceważenie jej przez urzędników oraz beczynność organu. To, że Urząd nie załatwił sprawy po myśli skarżącej i zgodnie z żądaniem wniosku nie wypłacił odszkodowania za pas gruntu pod drogą, nie może być powodem stawiania organowi zarzutów takich jak w rozpatrywanej skardze.

Skarga jest więc bezzasadna.

Rada Gminy Rozpatrzyła skargę na działalność Wójta Gminy w oparciu o art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym.

